

JSOU PRAĀ½Ā•CI NA SLOVO SKOUPĀ•?

Sobota, 10 Ā•erven 2023

KdyĀ¾ se snaĀ¾Ā-te vĀ›novat pĀ™i letmĀ©m setkĀjnĀ- znĀjmĀ©mu pĀ›r milĀ½ch slov a reakce je mĀ©nĀ› neĀ¾ vĀ¾nĀ. VĀ›imli jste si, Ā¾e stoupĀ› poĀ•et lidĀ-, kterĀ½m je zatĀ›Ā¾ko se s vĀ›mi na pĀ›r minut zastavit? MĀ›m na mysli tĀ™eba situ dejme tomu Ā€“ uklĀ›dĀ›ti na parkoviĀ›ti u samoobsluhy do auta nĀ›kup a zjistĀ-te, Ā¾e do vedlejĀ›ho auta lĀ›duje zĀ›soby nĀ›kdo, koho dobĀ™me znĀ›te, ale uĀ¾ delĀ›Ā- Ā•as jste se nepotkali.

StĀ™etnete se oĀ•ima, oba se rozzĀ›Ā™Ā-te, hlasitĀ› pozdravĀ-te, vy logicky pĀ™edpoklĀ›dĀ›te, Ā¾e si teĀ• vymĀ›nĀ-te alespoĀ› pĀ›r slov, ale vĀ›Ā› znĀjmĀ½ se odporouĀ•Ā- takovou rychlostĀ-, Ā¾e si nestaĀ•Ā-te z nĀ›kupunĀ-ho koĀ›je vyndat ani ovesnĀ© vloĀ•ky.

JĀ› patĀ™Ā-m mezi ty, kdo se na ostatnĀ- neusmĀ-vajĀ- zbĀ›hdarma, a kdyĀ¾ se nĀ›koho zeptĀ›m, jak se mĀ›j, tak mĀ› to fakt zajĀ-mĀ›j. VĀ•era rĀ›no jsem se vracela naĀ›Ā- ulicĀ- z trhu s taĀ›kou plnou Ā•erstvĀ© zeleniny, kdyĀ¾ u protĀ›jĀ›ho chodnĀ-ku u domku jednĀ© ze sousedek, panĀ-OndrĀ›Ā•kovĀ©, zastavilo auto a vybĀ›hl z nĀ›j jejĀ- zeĀ›, kterĀ©ho jsem uĀ¾ delĀ›Ā- Ā•as nemĀ›la to Ā›tĀ›stĀ- potkat. NaĀ› je milĀ›j sousedka v domku jiĀ¾ pĀ›r mĀ›sĀ-cĀ- nebydlĀ-, protoĀ¾e se pĀ™estĀ›hovala do domova dĀ›chodcĀ- a z rodiny dcery nebo syna vĀ¾dy nĀ›kdo jednou tĀ›dnĀ› pĀ™ijede, aby zalil zahrĀ›dku, domek vyvĀ›tral a podobnĀ›. ManĀ›el jejĀ- dcery za tĀ›mto Ā•elem pĀ™ijĀ›Ā¾dĀ- z Prahy jen hodnĀ› sporadicky, tak jsem se zaĀ•ala usmĀ-vat od ucha k uchu, zkrĀ›tka jako kdyĀ¾ vidĀ-te nĀ›koho, koho lĀ›ta znĀ›te a teĀ• jste se uĀ¾ pĀ›knĀ› dlouho nevidĀ›li, a na jeho pozdrav jsem odpovĀ›dĀ›la hodnĀ› radostnĀ›, snad i vĀ™ele, a jeĀ›tĀ› pĀ™idala pĀ™Ā›telskĀ© povzdechnutĀ-, Ā¾e jsme se uĀ¾ dlouho nepotkali, Ā¾e jo. Ale on se po mnĀ› jen tak jako udivenĀ› ohlĀ›dl a vypadal, Ā¾e ho vĀ-c zajĀ-mĀ›j kapota jeho auta. To vĀ-te, nenechala jsem se odradit, znĀ›m ty PraĀ¾Ā›ky, co jsou na slovo obzvlĀ›jtĀ› skupĀ-, protoĀ¾e nejsou zvyklĀ- Ā¾Ā-t pospolitĀ› sousedskĀ½m Ā›ivotem jako my na menĀ›Ā-m mĀ›stĀ›, tak jsem jeĀ›tĀ› jeho smĀ›rem snaĀ›ivĀ› zavolala: Ā€ŹA co vaĀ›i kluci, jak se majĀ-?Ā€ A sousedĀ›in zeĀ›Ā›k nejen Ā¾e neustal v obchĀ›zenĀ- svĀ©ho auta, natoĀ¾ aby mi vyĀ›jel pĀ›r krokĀ› vstĀ™Ā-c, abychom na sebe nepokĀ™ikovali z jednoho chodnĀ-ku na druhĀ½, on se po mnĀ› skoro znechucenĀ› ohlĀ›dl a odvĀ›til: Ā€ŹA proĀ• vĀ›s to zajĀ-mĀ›j?Ā€

No chĀ›pete to? JĀ› jejich kluky znĀ›m odmaliĀ•ka, jeho Ā¾ena byla moje kamarĀ›dka od dĀ›tstvĀ- a kluky sem k babiĀ•ce vozila Ā•asto na prĀ›zdny. TeĀ• uĀ¾ jsou dospĀ›lĀ-, tak je jen logickĀ©, Ā¾e mĀ› potĀ›Ā›, kdyĀ¾ se dozvĀ-m, Ā¾e uĀ¾ majĀ- dostudovĀ›no a v Ā›ivotĀ› se jim dobĀ™me daĀ™Ā-. Tak jsem pĀ™idala do kroku a tomu praĀ¾skĀ©mu nemluvovi jsem udivenĀ› a jiĀ¾ takĀ™ka pĀ™es rameno Ā™ekla, Ā¾e mĀ› to zajĀ-mĀ›j prĀ›vĀ› proto, Ā¾e jsme se uĀ¾ dlouho nevidĀ›li.

Doma jsem se ze setkĀjnĀ- s neochotnĀ½m pĀ›nem rychle oklepala a pustila se do Ā›Ā›nĀ- zeleniny. ObĀ•as jsem oĀ•kem hodila smĀ›rem k domku sousedky Martinky, kterĀ› bydlĀ- pĀ™Ā-mo proti nĀ›m, protoĀ¾e na jejich stĀ™eĀ›je pracujĀ- Ā™emeslnĀ-ci a je radost vidĀ›t, jak jim jde prĀ›ce pĀ›knĀ› od ruky, kdyĀ¾ v ten okamĀ›ik jeden z pokrĀ½vaĀ•Ā- seĀ›plhal na chodnĀ-k, otoĀ•il se na kolegu, a o mĀ› se zaĀ•aly pokouĀ›et mrĀ›jkoty. Lidi zlatĀ½, jĀ› jsem pĀ™ed chvĀ-lĀ- na ulici nezpovĀ-dala kamarĀ›dĀ›ina manĀ›ela, ale Ā•plnĀ› cizĀ-ho pokrĀ½vaĀ•e, kterĀ½ mu byl podobnĀ½, tedy mnĀ› se zdĀ›lo, Ā¾e mu podobnĀ½ je. StejnĀ› postava, pod nosem knĀ-r, parkoval pĀ™ed vrĀ›tky panĀ- OndrĀ›Ā•kovĀ©... No to je teda trapas. A pak jsem se zaĀ•ala smĀ›t a nebyla k utĀ›jenĀ-. UmĀ-te si pĀ™edstavit, co si ten pĀ›n asi o mnĀ› musel myslet? A tak jsem sousedce zavolala, celĀ½ trapas jsem jĀ- pĀ™evyprĀ›vĀ›la a poprosila ji, aby pokrĀ½vaĀ•i vysvĀ›tlila, jak to celĀ© bylo. I Martinka se od srdce zasmĀ›la, a jeĀ›tĀ› mĀ› potĀ›Ā›ila informacĀ-, Ā¾e ten pĀ›n mĀ› shodou okolnostĀ-taky dva syny, takĀ¾ ho dotaz po jeho klucĀ-ch od Ā•plnĀ› cizĀ- Ā›enskĀ© musel hodnĀ› zaskoĀ›it.

Asi takhle. Nevěm, jestli jsou
vášichni Pražáci na slovo skoupí, ale já nejsem, proto jsem píle-žen- věřejně-
historiky slovy nejetila.

Zdečka Ortová